

פרק תשיעי בכוורת

עין משפט
נֶר מזוֹה

שיטה מקובצת

רביינו גרשום

מעשר ⁽⁶⁾ כהמה נוהג בארץ ובחוצה לאין כפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשים ונוהג בAKER ובעזין זואין מעתשרין מזה על זה בכבשים ובעזים מעתשרין מזה על זה חדש ובישן יואין מעתשרין מזה על זה שהיה בדין ומה אם החדש והישן שאינן כלאים וזה בוה אינם מעתשרין מזה על זה כבשים ועזים שהן כלאים וזה בוה איינו דין שלא יהו מעתשרין מזה על זה ת"ל זצאן ⁽⁷⁾ משמע כל צאן אחד: עקיבא אומר יכול עלה אדם מעשר כהמה מוחיצה לארץ ויקריבו ת"ל ⁽⁸⁾ וhabatot שמה עולותיכם ווחכם ואת מעשורתיכם נשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר מעשר כהמה ואחד מעשר דגן מקום שאתה מעלה מעליה מעשר דגן אתה מעליה מעשר כהמה וממקרים שאין אתה מעליה מעשר כהמה אף תימא ר' עקיבא הבן לקרב כאן ליקדש דיקא נמי דקא סיסב לה תלמודא והבאתם שמה שמע מינה אי הכי מאחר שאין קרב אמראי קדוש לנacak במומו לבעלים: אי הכי אף' האידנא נמי כפנוי הבית: אי הכי אף' האידנא ראמיר בר הונא ⁽⁹⁾ גוירה ⁽¹⁰⁾ משומש בדורותם אי הכי מעיקרא נמי לא אלא אפשר כהברורהanca נמי אפשר בהברורה אלא אמר רב מה שום תקלה ומנא תימרא דחישין להקללה ⁽¹¹⁾ (דרגן) אין מקדשין ואין מעריבין אין מחרימים בזמנ הזה ואם הקדש והעריך החזרים בהמה תיעקר פירות כסות וכליים רקובו מעשרות וכל מתקות يولך לים המלח ואיזה עיקור גועל דلت בפנהה והוא מטה מאליה אי הכי בכור נמי לא ליקדש בכור בדין תלא מלטה ⁽¹²⁾ ברחים קדוש הכי אמר כובדים דלא ליקדש מעיקרא

אפשר

1. ז' בצל מעשר בקר וצאן
בכל אשר ינבר תחת השבט
העשוי ריהה קרש ל'...
2. והבאתם שמה עלתיכם
וחבחיכם ואת מעשarticיכם
ואות תרומות דבך וזריכם
וגדרתיכם וכברכתם ברכיכם
ומארתיכם בברכה...

הגהות הב"ה

מוסף ר' שיין מקדרשיין. סוס
סוסם סוסם קדש נזכר בכתבי
חוותיימן. וכך בפ' קבigne (עמ' 30).